

hor - ni bra - ni, su nad Bi - lu hu - ru pa - ni, su nad Bi - lu  
hu - ru pa - ni.

Ti Štramberšči horni brani,\*)  
su nad Biľu huru pani.

Vrtěl ovsa naň vyseju,  
ledva ho měrku dostanu.

Dílkami nas podělili,  
jedni smy se pošidili.

A slamy mam dosti hojně,  
štyry otipečky skrovne.

A ja mam z nich ten nejlepší,  
mam kameni bai ščerči.

Muj dílek je oslaveny,  
ež se běla od kameni.

Muj dílek je oslaveny,  
na něm landšturm postaveny.

## 668.

Z Javorníka.

Rychle.

Před Bančákovci ši - ro - ký kameň, pe - če Ka - čen - ka  
bá - leš - ky na něm.

Před Bančákovci\*\*) široký kameň,  
peče Kačenka bálešky na něm.

Přišel Janíček s tlustýma pysky,  
kam zúlá tam zúlá bálešky z misky.

Dočkaj, Janíčku, nech ti primastím!  
Nechaj, Kačenko, šak já aj tak zím.

\*) Satira na nespravedlivé rozdělení obecního lesa. První verš není jasný Štramberští horní (lesníci, hájní?) brání (laš. braňa) lesa „Bílé hůry“, kterýž sobě ponechali, sedláky kteréši sousední obce neúrodným polem podělivše. Dva takové dílky vychvalují se tu ironicky. „Landšturm“ byl kamenný sloup na vrchu postavený v čas potřeby válečné. — Čili se snad má čísti „hornibranni“ (od horní brány) jakožto měšťané privilegovaní, nebo „hory brání“ (= hory hájí, nedají do hory) ?

\*\*) Bančákovci, Bančákovi = dům souseda Bančáka.